

LA CAMPANA DE GRACIA

ALLO DEL DISSAPTE PASSAT.

Entre morts y ferits una sábata plena.

AVIS IMPORTANT.

Está acabantse d' arreglar l'Almanach de LA CAMPANA DE GRACIA.

Sortirà lo dia de Cap d' any plé de caricaturas, retratos de personatjes célebres y xispejants escrits.

Devem fer públich que son molts los perdidos que tenim fets, y recomenar als nostres corresponsals, si no volen quedar sense que no s' adormin.

Després que no 'ns digan que no 'ls havem avisat.

RUM... RUM.

—A mi que no m' ho digan *ciudadá* Rossich, ja que vols que de *ciudadá* t' tractin: si hi ha una cosa engorrosa, es la república que vosaltres defenséu....

—Vamos á veure ¿per quina rahò?...

—¿Per quina rahò?.. Per moltas; é imposible sembla que no naixin del teu mateix caletre.

—Vingan aquestas rahons, vingan d' una vegada.

—Vaja ¿no déyau que al pujar al poder rebaixariau las contribucions? ¿No 'u déyau, omplintvose'n la boca ab tal promesa?..

—Si.

—Y las héu rebaixadas?..

—Vaji dihent y miraré de contestarli á tots los cárrechs de un plegat.

—No déyau també que trauriau las quintas?.. Vaya un modo de tréurelas. No hi ha quinta; pero han d' anar á servir tots los joves de 20 anys, útils é inútils.

No déyau que suprimiriau l' exércit permanent?.. Vaja que també héu trobat una manera de suprimirlo, que esgarrafa. Are no sols hi haurá exércit permanent, sino que las ciutats, las vilas, las petites poblacions serán altres tants campaments perpétuos: tothom de 18 á 46 anys tindrà l' arma, tothom formarà part de un ó altre batalló: tothom á un toch de corneta haurá de deixar la feyna, posarse l' vestit de coloraynas y anarse'n á donar gust á la República... Ja t' dich jo que 'ns héu ben ennavetat...
—Puch dir are jo Sr. de Estantissos?

—Digas, digas.

—Voste que reclama ab tant calor lo cumpliment de certas promesas ¿s' ha fet may per ventura acreedor á ell? Permittim aquesta pregunta, perque es la base de tot lo que vull dirli

Vostés mentres los nostres homes prometian lo que volen cumplir, lo que cumplirán sens dupte quan s' haja lograt que la cosa s' arregli ¿que féyan?.. ¿Apoyavan als nostres homes?.... ¿Anavan á votarlos á las urnas?.. ¿Contribuian ab res, ni per res al triunfo del nostre partit?

Si acás, devian ferho no aixecant los ulls de las páginas del «Brusi»: si acás, devian ferho apartantse de nosaltres ab fingida ó verdadera repugnancia: devian ferho si acás motejantnos ab la paraula *descamisats*, y afirmant com es costum entre 'ls que s' estiman mes los quartos que la dignitat y que l' honra mateixa, que nosaltres no teniam res per perdre.

Y donchs ¿perque reclamar lo cumpliment de unas promesas que may havian prés per lo serio?..

Ningú t' menos rahò que vostés al reclamarlo, perque vostés eran sórts quant nosaltres demanavam ausili á la nació.

Are, si en lloch de vosté s' queixés una persona qualsevol que 'ns hagués apoyat desinteressadament, quan d' apoyo teniam tanta necessitat: si ella 'm increpés per lo que vosté m' ha increpat: si 'm demanés ¿perque no héu rebaixat las contribucions, tal com ho prometiau? ¿Perque no héu suprimit las quintas ó las reservas?.. ¿Perque s' ha de fer una mili-

cia forssosa desde 18 á 46 anys, fastidiant á toihom?.. jo l' hi respondria:

Hém pujat al poder, com qui puja al Calvari: hém pujat al poder, no per gosar, sino per sufrir y fernos dignes segons la fortaleza de nostra voluntat á un porvenir de gloria y de ventura, tant mes envejable, quant mes grans haurán sigut los nostres sacrificis.

Nostres antecessors nos han deixat una Hisenda exhausta y una doble guerra civil aqui, y á Cuba, que consum raudals de sanch y raudals d' or, y antes de proceder al cumpliment de nostras promesas, devém posarnos en situació de poderlas sostenir sense perill de la llibertat ni de la patria, lo mateix que antes de proceder á alcansar una bona cullita, s' ha de netejar lo camp de malas herbas.

Hém aumentat las contribucions perque las necessitats son molt tremendas, y hém d' afrontarlas ab enteresa y energia. Ajúdnos tothom á véncelas y s' ajudarà tothom á rescabalar. Hém posat un exércit número sobre las armas per la mateixa rahò: no s' queixi ningú de que en aixó no haguém fet distinció de richs ni de pobres, fent lo servéy personal y obligatori, perque no volém desmentir la lley de la igualtat.

Hem fet la milicia forssosa perque si l' poble es soberá, ningú com ell déu estar interessat en defensarne sa soberania, y hém armat á tothom desde 18 á 46 anys, ab l' idea de que la milicia siga la base del exércit popular, quan, desaparecuts los nostres enemics estiguém en lo cas de cumplir plenament lo qu' hem promés y de desarrollar sense embuts nostre sistema.

Aixó es lo que l' hi diria Sr. de Estantissos á qualsevol correligionari, que portat de la bona fé 'm dirigís las increpacions que vosté m' ha dirigidas.

En quan á vosté, no l' hi diré mes sino que la rahò en certs enteniments obcecats costa de entrarhi. Aixís donchs, lo gran qué es ficarli á la forsa, que sent com es la rahò una causa tan forta, una vegada hi ha entrat ja no existeix medi d' entreurela, y de una manera ó altre s' hi sosté. Vel'hi aquí perque paga vosté las contribucions á la forsa, perque á la forsa ha donat lo seu fill á las reservas, y perque á la forsa també agafará l' fusell de miliciano!..

BATALLARAS

—¿Que 'ls ne sembla lo que succehí en la nit del dissapte al Plá de la Boqueria?

—Lo de sempre: que hi ha gent que no s' recorda del cantó, sino quan una població amensada dels carlins reclama l' ausili de las forsas acantonadas á Barcelona.

Ha succehit ja tantas vegadas que no es estrany que s' repetís també mentres los carlins estavan atacant á la vila de Olot.

¡Ah carlins disfressats de cantoners!.

En Cruz Ochoa ha sigut prés pèls seus mateixos correligionaris.

Al comandant militar d' Eibar l'hi ha succehit lo mateix.

Al cabecilla Mossen Gabiola, una cosa semblant.

Y al cabecilla *Chaquetagorri* igual que 'ls altres.

Y aixís vá 'l fandango entr' ells.

A falta de heretjes s' empresonan mutualement.

De vuit mil disparos los de Cartagena no han fet mes que un blanco, ferint á tres artillers.

Si ab aquesta proporció han de anar ferint d' en tres en tres als 10 mil homes que sitian á Cartagena, han de disparar 26 milions de canoñadas.

Heróica fou la defensa de Olot.

Desde las tres de la matinada del dijous fins á la nit del dissapte lluytaren los olotins ab una valentia digne dels braus republicans de la montanya.

Ab aquest motiu los carlins han tingut ocasió de coneixe que hi ha un Déu distint del que treginan en la seva bandera.

Lo Déu d' Olot sab fer miracles.

De dugas companyias de carlins que s' atreviren á entrar á la població no 'n quedaren de vius mes que 25.

Y si van quedarhi, fou solament per contarho als altres.

Los concell de guerra condemná per unanimitat á n' en Bazaine á l' última pena y á la degradació militar.

Pero al mateix temps demaná á n' en MacMahon que l' hi conmutés la pena per la de 19 anys de reclusió.

Aixís se féu, perque á França, lo mateix que aqui, falta un soldat ras á l' ordenansa y se 'l fusella: ven un general á un exércit de cent mil homes y ocasiona la ruina de la seva patria y se 'l perdona.

Cap telégrama ha anunciat encare que en Bazaine s' hagués clavat un tiro.

En Martinez Campo s' ha fet cárrech ja de la capitania general de las Provincias catalanas.

Are falta no mes, que tirant a una part las sevas aficions alfonsinas, emplehi l' activitat que tothom l' hi regoneix en l' extermini dels carlins de Catalunya.

Assegura un periódich y nosaltres ho creyém molt bè, que havent dit lo general al Xich de Barraqueta que 'ls batallons que mana tenian fama de cantonalistas, respongué: «'ls meus batallons podran tenir la fama que vulgan darlos; pero mentres hi haja carlins á la montanya lo mateix fará foch als uns que als altres.»

Molt ben dit.

Recomanem á tots los nostres correligionaris que tingan un verdader acert en l' elecció de jefes de milicia.

Mirin d' elegir á personas verdaderament republicanas, que quan vingan los moments de perill no flaquejin y que á l' idea sacrificin tot lo que l' home pot sacrificar en aras de una causa noble.

Del bon acert en l' elecció de jefes, depén que la milicia siga una institució respectada y la garantía mes segura de la llibertat y de la República.

«Encare que ab menos pompa que 'ls altres anys, s' ha celebrat á la Catedral la festa de l' octava de la Concepció. Si las ceremonias no han sigut tant lluidas se déu als gastos, que alterant *inveterada costum* ha deixat de sufragar l' excelentíssim ajuntament»

¿De qui dirian que son aquestas ratllas?..

¿Del Brusi?.. ¿De la Convicció de l' any passat?..

Donchs no: son de l' Imprenta, d' aquest periódich que després d' haver sentit durant tant temps olor de petróleo, are déu sentir olor d' encens.

Un' altra página de gloria per l' exércit del Nort: un' altra folla de llorer per en Moriones, Loma y demés valents adalits de la causa de la llibertat, que en las Provincias Vascongadas mantenen immaculada l' honra de la República y la dignitat de la patria.

Tolosa ha quedat socorreguda, després de dos dias de combat en los quals perderen los carlins sas formidables posiciones, deixant lo camp cubert de morts y de ferits.

Nostras pérduas foren també sensibles; pero

sobre ser molt inferiors á las dels fanátichs, tingueren los morts un llit de gloria, y 'ls ferits lo consol de no haver derramat infructuosament la seva sanch.

Als habitants de la montanya que llegian periódichs lliberals los carlins los obligan á suscriure's á periódichs de la seva clica.

—Déu, patria, rey y comers.
Aquest haurá de ser en avant lo lema de la carcunderia.

En Contreras, diumenje vá fer vuit dias, doná un esmorsá al seus corifeos.

Per esmorsar deuen estar.
Si no menjan cascos de granada y no beuen petróleo, no anirán pas tips.

La cámara dels Estats Units retxassá per gran majoria una proposició, demanant que fossen declarats beligerants los insurrectes de Cuba.

Bé per la República americana que no s' olvida de l' espanyola.

Los llassos de l' idea no deuen, no poden rompre 's per res entre dugas nacions germanas.

REPICHIS

Lo govern suís ha manat retirar-se al representant del Papa en aquella república.
Una antigüalla menos.

Altra vegada corra per la montanya lo célebre cura de Santa Cruz.

Lo dia de la Concepció vá saber que 'l bisbe d' Urgell deya l' ofici en Vergara, y 's dirigí á n' aquella població ab lo sant intent de fusellarlo.

Lo bisbe Caixal que no té ganas d' anar al Cel tan aviat, deixá la mitra y la disfressa y fugí corrents cap á unir-se al gru de la facció.

Si 'l cura hagués pogut realisar lo seu projecte, lo bisbe d' Urgell hauria trobat la mort que 's mereix.

Hauria mort á mans de un capitá de lladres.

Los diputats de la majoria regalan un bastó á n' en Salmeron.

¿Será perque comprenen que molts dels membres de l' Assamblea se 'l mereixen?..

A Cartagena vá estrenyentse 'i bloqueix.
Qu' es com si diguéssim:—S' está estrenyent lo dogal de l' insurrecció cantonalista.

A Londres s' esta celebrant una gran exposició de vins de totas las nacions, L' exposició será sens dupte pels vidres dels aparadors quan surti 'l jurat de fer l' exámen

Llegim en un periódich:
«Una bala pontificia abroga las formalidades hasta ahora establecidas para la creacion de cardenales.»

Ho creyém molt bè si la paraula cardenales s' ha de traduhir per verdanchs.

Los carlins los reben sense cap formalitat.

Com lo dijous que vé es dia de donar las bonas festas, nosaltres no volém ser nenos, aixís es que la vigilia del dia de Nadal sortitirém ab un número extraordinari.

Lo Terso estava donant un ball en Salvatierra.

Los cabos y sargentos volian entrar en la casa anont se donava 'l ball.

No volentho 'l Terso, comensaren á cops de pedras á rompreli tots los vidres de las finestras.

Respecte á l' autoritat, y cops de pedras al rey.

Aixís m' agradan los carlins, aixís m' agradan.

Un tren que anava de Alcázar á Ciutat-Real aixafá un carro.

Després se vejé que aquest anava carregat d' armas y municions pels carcundas.

Un tren aixafant un carro, y nada menos que un carro carregat d' efectes pels carlistas!.

Es la civilizació passant per sobre de la barbárie: la ciencia, destruhint al fanatisme!

En Vallés, en Segarra y en Cucala se barallan ells ab ells per ser gefes únichs de las faccions del Maestrazgo.

Ditxós será 'l dia en que d' aquests lleonets no 'n quedarán mes que las quas.

En l' última encíclica, diu literalment lo Papa:

«Res hi ha mes poderós que l' iglesia. ¡Es mes forta que 'l mateix cel!»

Si l' iglesia es com la de Tortellá convenim ab lo Papa; are si es com la de Cardedéu no estém ab ell.

A l' iglesia de Sant Agustí á una senyoreta l' hi van tallar una qua de riquíssim cabell: á un altre á la Mercé l' hi van pendre las arracadas: á cinch senyors al Pi 'ls robaren cinch rellotjes.

¿Qui negará que la moraleja d' aquests fets es no anar á missa?

¿Que fá l' Angel de la guardia? Que no vigila?..

Sense que 's disparés un sol tiro ha arribat lo convoy á Berga.

Los carlins massa 's recordan de l' altra vegada.

Y amigo! Gat escarmentat, ab aygua tébia 'n tè prou.

Lo cabecilla Vallés, deya un periódich, que havia sortit de Bunyols.

Sortir de bunyols un cabecilla carlista?.. Es imposible!

Véus' aquí un proyectil carlista, en forma d' oració elevat fins á las celestials alturas:

—«Pels mateixos mérits vos demano que donéu un felis acert en tots los actes de D. Carlos VII y de D.ª Margarida y de tots quants de un modo ó altre defensen sa monarquía católica y las de las demés nacions: concediulus unió y concordia, déulos á coneixe 'ls traidors y no permetéu que ningú 'ls perdi. Aixís mateix vos suplico que 'ls donéu cada dia nou valor y nous brios y que omplin de terror y espant als afiliats á las sectas fracmasónica y lliberal y que 'ls féu perdre 'l tino y destruiu tots los seus plans y projectes—Amen.»

No 's cansin: brams d' ase no 'n puján al Cel.

Ja hi ha un nou cabecilla que per los vols de Caldas demana 'ls diners ó la vida als transeuents.

Se diu un nom lo mes pintoresch y silvestre que pot imaginarse.

S' ancmena, ab perdó siga dit: Caga-rahims.
¡Bonich títol per un baró ó un marqués de la cort del Imbecil!

Los periódichs francesos asseguran que 'l

emperador Guillermo de Prussia está malait.
Déu tenir una indigestió de poder.

En Castelar y en Salmeron ja tornan á ser amichs; pero amichs de debó.

No faltaria sino que estessin dividits.
Lo que falta es que 'ls republicans nos unim tots.

A bossinets la reacció alfonsina se 'ns empassa: formant un cos compacte, ni hi ha al mon boca prou ample que paga cruspirse 'ns.

Lo general republicá que clavá la gran tunda als carlins del Maestrazgo se diu Palacios.

Desde llavors que fá 'l Terso?
Fora Cucalas, fora Vallesos, fora Sagarras: me clava al frente de las descabradas faccions d' aquella comarca á un gefe que també 's diu Palacios.

D' aquí en avant sí llegeixen may que en Palacios ha sigut derrotat, ja poden creure á ulls cluchs que vol di 'l carlí.

Al altre, no l' hi empeta la basa cap rata pinyada de la inquisició.

CANTARELLAS.

Enamorat de tu estich;
pero jo voldria noya
tenirte com lo tabaco...
perque jo, fumo de gorras.

P. P.

Las miradas de tos ulls
fan mes mal á n' al meu cor,
que no pas á n' als carrils
n' hi ha fet may en Barrancot.

Veyent als Silbons ne deya
un pagés que vá aná al Circo:
donchs los carcundas quan fujan
encare fan pitjors brincos.

G.

Es tant lo que jo t' estimo,
que no tinch gana per res:
Pro, vé, tiram llangonissas
que no cauran al carré.

V. c.

A Madrit las conferencias
sembla que van molt en gran,
y un mestre del pis de sota
de tan pocas, mor' de fam.

A n' en Barcia 'ls presidaris
diu que l' han de fè anar dret,
lo qual proba que aquets últims
son menos degradats qu' ell.

A. v.

EPICRAMAS

—;Com á un lladre declarat
pots estimar Rosalia?
—Donchs si no 'a fos, ¿com podria
haverme lo cor robat?..

La Paula diu de 'n Gamut
que no es home de paraula,
y ab aixó no ment la Paula
puig lo tal subjecte es mut.

F. G. y LL.

Digué la missa cert dia
un capellá borratxó...
y acabarla no volia
puig l' hi faltava... vi bó.

P.

—Lo tèn color no m' agrada
 ¡Que tens noy? ¡T' has espantat?
 No: es que arribo de la Torre
 y 'm vèus un xiquet torrat.

R. B.

Un lladre de profecia
 y molt destre en lo robar
 fins un cop volgué probar
 si robarse ell sol podria;
 mes al ferne lo pensat
 determinà deixá 'u corra,
 pues al robarse la gorra
 esclamá: — Me n' hi adonat!

T. DE R.

Encar qu' estigas tant mal
 no t' has d' apurar Ignés,
 porque jó dintre de un més
 ja 'm pasaré manascal.

Un. v.

CUENTOS

Un jove que no havia menjat calent de quinze dias, plé de gana y á fi de que 'l convidessen, se 'n aná á casa de un seu amich á l' hora de dinar.

Lo reberen en lo menjador y l' hi acostaren una cadira fora de la taula.

Al veure's contrariat preguntá: Que tal? ¿com van los tèsus asuntos?

—Bè, respongué l' amich; y 'ls tèsus?

—Home: vés quina cosa mes estranya 'ns pasa: una truja que tenim á casa ha fet 13 garinets y no mes té 12 mamellas.

—Y donchs l' altre com s' ho arregla per mamar?..

—L' altre? ¿Com voleu que s' arregli?.. S' ho mira, com jo are.

—Lo mèu pare ocupava un puesto molt elevat.

—¿Qu' era?

—Endavinau.

—Jutje?

—Ocupava un puesto mes alt encare.

—¿Era majistrat?

—Ocupava un puesto mes alt encare.
 —¿Que potser era general?
 —Mes alt: lo mèu pare feya las forsas pèls carrers: era 'l que feya la planxa dalt de la perxa.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes de aprofitarse los ciudatans Oidualc, M. Mirapeix, Un Sururusansas, Pepe Lanac, Pere Sistellé, Avi vell, Panyadas y Papanatas.

N' han remesas que per insertarse haurian de ser arregladas, los ciudatans Semnia-truytas, Jaumo Cuadradeta, Un blanch de Tayá, Pagés de fora, Noy Xich, Silventre, Gestus y Pau Pallús.

N' han remesas que per defectuosas, fáciles d' endavinar ó mal versificadas no poden aprofitarse 'ls ciudatans Ramon Bonhome, Xarau, Ignésita de Vallbona; Un blanch de Tayá, Adelina del núm. 46, Lenam Narud, Sabatos y Mitjas blavas, Un somnia-truytas, T. En y Doso, Estudiantes náutichs del Masnou y Carnicer Vilanovi.

Cintada Joan Titas. Insertaré molta cosa de lo que 'ns envia.—Avi vell. Idem, idem.—Papanatas. Lo mateix l' hi dihéu.—Pagés de fora. Y á vosté també que no ha de ser menos.—Un cómich d' Horta. Las sévas cantarellas son molt suixetas.—Pau Pallús. Igualment lo que vosté 'ns envia ¿Que fa home? ¿Abont es aquella xispa?..—H. V. Angelito. La séva cansó per Nadal no podra anar: hauria de certretirse molt y no tenim temps.—Pipaire. Y lo que vosté 'ns remet tampech podrá anarhi.—Oidualc. Com tampech lo seu.—Panyadas. Lo seu quento tampech.—Jaumo Cuadradeta. Tampech filan las sévas cantarellas.—Blanch de Tayá. Ni las sévas tampech.—Ramon Bonhome. Y las que 'ns envia vosté tampech fan per la Campana.—Un sabi per forsa. L' epigrama está bè; en quant á la lletreta está plena de defectes.

—J. R. M. Miraré de satisfacer los séus desitjos, per mica que poguém.—Birrubas. Los séus epigramas están molt bé: la composició si los tan expentánea en la forma com es ben acertat l' assumpto, seria una obra apreciable.—T. En Doso. La séva lletreta está molt defectuosamnt versificada.—A. C. En quan á la composició de vosté es massa llarga per l' objecte á que voldria destinarla: fassao alguna de mes curta y en sentit polítich, miller que ab qualsevol altre.—Xanflis. Miraré d' aprofitar lo repich que 'ns envia.—Ex-inspector. ¿Perque no dena millor forma á la poesia que 'ns remet?..—Manel Mirapeix. No s' enfadi; pero 'ls treballs que 'ns remet pecan de poch fáciles y descuidats en la séva execució: no sab vosté l' alegría que tindriam en poder insertarlos!..—Pepe Lanac. Alguns epigramas están bè: en quan á la composició está molt mal versificada.—Gestus. Si 'ns sobra temps miraré de complaure'l, perque tal com está no mes que l' idea de las sévas composicions es lo que pot aprofitarse.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y á l' endavinalla del últim número.

Ahí al matí á ca 'l NO-TA-RI vaig tení un quart d' antessala, que vaig ben aprofitarlo dant un RE-PAS á UNA CARTA.

Han endavinat las tres solucions los ciudatans Xanflis, Anengadas, Nela, Un cómich d' Horta,

Un aprenent botiguier, Un pilot d' Ocata, Pere Sistellé, Un somnia-truytas, Agravi, Sentiment, Ignésita de Vallmora, Estrella de ca 'n Guilopu, Un que se 'n vá á viatge, y Adelina del n.º 46.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª los ciudatans Quintin Llajumera, Tres unsas de sardina, y Avi vell: las 2.ª y 3.ª las han endavinadas los ciudatans Xarau y Beca: la 1.ª no més l' encertada en Ramon Bonhome y la 2.ª únicament los ciudatans Ex-inspector, Panyadas, Roseta del Xulo, Un sabi per forsa, Papanatas y Ex-ajudant del ex-Cayfás de Reus.

XARADA

1.

Primera ab prima es mon nom ¿sabs com?...

Lo dos y dos fan los nens ¡m' entens?....

Lo tres ab tres fins tu ho fás ¿estás?....

Y 'l tot es d' un vici, expres. Sabs qu' es?...

GESTUS.

11.

Tinch segona d' enganxarme en primera, que m' preparan moltas segona y tercera; perque si en un tres m' atrapan, vindrá un dia, en que un refresch hauré de tenir á casa, en lo que si trobará de lo tot molta abundancia.

PERE PAREE

ENDAVINALLA.

La forsa es mon aliment: no conech tant sols la A y 'm venen á consultá los homes de mes talent.

Sens ser persona tinch mans y ab ellas me faig entendre ¿Encare no 'm pots comprendre y vius en mitj dels humans?

NOCA.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

¡¡ALTO!! ¡¡ATENCION!!

HA SALIDO YA

VALE SOLO UN REAL.

Año 11 y 12 de su publicacion plagado de hispeantes caricaturas y escritos humoristicos.

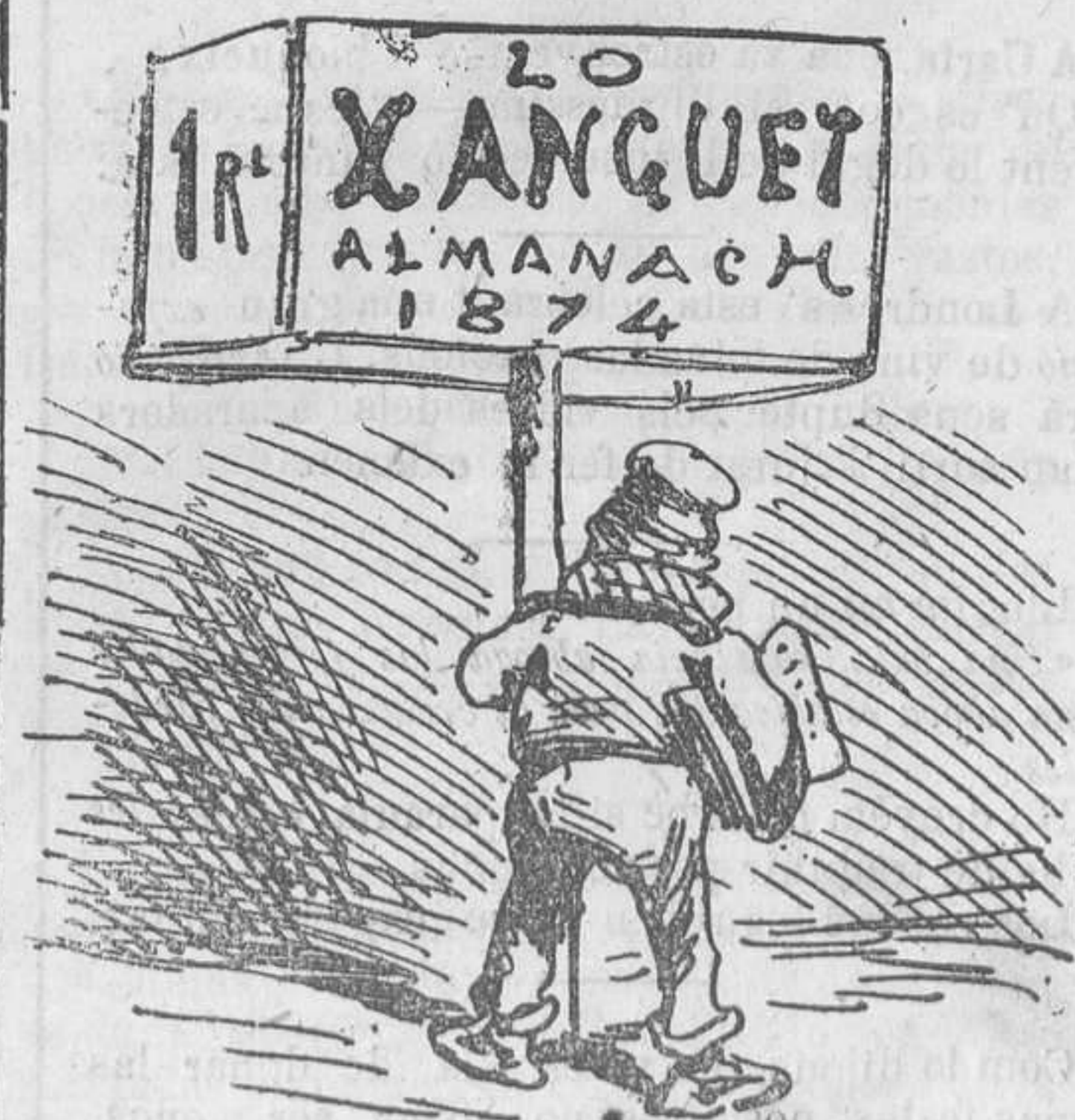
ESTÁ EN PREMPSA LO

Dintre uns quants dias surtirá plé de caricaturas, retratos de personatjes célebres y xispejants escrits.

VALDRÁ SOLS UN RALET.

HA SALIDO YA

Escrit ab molta xispa per varios gats dels frares y enllustrat ab moltas caricaturas.

SOLS VAL UN RAL.

Tothom que vulgui adquirir ditas publicacions, tant los corresponsals y particulars de fora com de dins, que las demanin al ciudatá I. Lopez editor, Rambla del Mitj número 20, Barcelona.